

Cem ağman

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cem Çağman (1968-)

Tokat ilinin Reşadiye ilçesinde doğdum. doğduğunda 40 kurban kesilmiş kırk kadın tarafından emzirilmiş bir babanın oğlu olduğumu belirtmek belki yaşadığım hayatın bir miktarını anlamanıza yardımcı olacaktır. İlk-orta ve liseyi burada tamamladıktan sonra 1985 yılının başlarında egeye gittim.orada hem üniversiteye devam edip hem çalıştım daha sonra okulu bırakıp Bodrumda king of reşadonya isimli restoranın işletmeciliğini yaptım. oradan şartların değişmesi ile çeşmeye geçerek altınyunusun girişinde başka bir işyeri açtım daha sonra orayıda kapatıp askere gittim. asker dönüşü 1991 egeyi istememe rağmen babamın rahatsızlığı yüzünden memleketim reşadiyede yerleşmeye karar verdim. o günden beri reşadiyede ticaretle iştigal etmekteyim. evliyim
Berna isminde bir kızım Berke isminde birde oğlum var. Mutlu yuvamızda gerçekten şükredilecek bir yaşam sürüyoruz. hem iş yerimden hemde evimden internete bağlanma imkanına sahip olduğum için nerede ise günün 24 saati bu sitede bulunabileceğim.

Babamın anısına diyerek yazdığım şiirler rahmetli babam tarafından kaleme alınmış ama yayınlanma imkanı olmamıştır. ölümünden sonra ancak bu site aracılığı ile yayınlama imkanı bulduğum için mutluyum

Acaba

acaba
sen ne biçim sorusun
senden Allah korusun

yedin bitirdin beni
perişan ettin ömrümü
bir bilebilsem fikrini
vereceğim hükmümü

kaç gece sabaha dek
uyku tumadı gözüm
doğrumuyum yanlışımı
gülmüyor artık yüzüm

Cem Çağman

Affet (rahmetli babamın anısına)

ne olur dünya bana bir umut versen
sana yaptıklarım hatadır desem
özür dileyipte yanına gelsem
bana merhamet edemez misin

Allah da affediyor hatalı kulu
affetiğini söyle beni ne olur
cevapsız kalıyor sorduğum soru
beni bir daha affedemez misin

inanmaz mısın ettiğim yemine
diz çöküp secde dursam önüne
müjdeler dedirtsen garip gönlüme
bana o müjdeyi verdirtmez misin

Cem Çağman

Aha İşte Böyle

hayat acı gülmek zor
içerim alev alev yanıyor
kalbim yanmaktan olduda kor
dilim hala aynı soruyu soruyor
neden böyle sebepsiz
hep yine yine biz
garibiz garipleriz
garip geldik
garip gideriz
tebessümü bile çok gören dünya
yaşadım bir zamanlar seninle rüya
ne çok eğlenmiştik birlikte güya
çaldık ama tutturamadık göle de maya
sen rahatsın anlaşılan yerinden
hiç endişelenmeden gerinden
ohhh çekiyorsun bilirim derinden
uzak duruyorsun dertten sorundan
bense derbederim kahrımdan
darbe yemişim ki öyle bahtımdan
indiremedim birtürlü yükü sırtımdan
kivranır dururum öylece sancımdan
sevsem olmuyor sevmesem olmuyor
boşalmış ne kadar koysan da dolmuyor
açan gül kolay solmuyor
soluncada ebedi birdaha olmuyor
açmıştım güle benziyordu yüzüm
solunca çöktü üzerime hüznün
eğrildi doğrulmuyor artık özüm
ben şimdi ateşi sönmüş bir közüm

Cem Çağman

Akasya Gibidir Gönül

akasya gibidir gönül
her toprakta yeşerir
ne zaman birini sevse
ne yapacağını şaşırır

kimine şiir yazar
kiminin resimini yapar
bazende kendi kanar
mezarını elleriyle kazar

gönül kendi kandı neyleyim
anlamazki kime haber eyleyim
resim bitti başladım şiir yazmaya
ardından gelecek sıra mezar kazmaya

Cem Çağman

Al Kızım Senin İçin

kalbim ağrıyordu eskiden
hissediordum sancısını
zor buldum hiç kıyamam
hayatın güzel hancısını

şimdi sıcacık yuvamda
yaşıyorum mesut günleri
bir oğlum birde kızım var
bahçemin gonca gülleri

oğlumun adı berke dir
kızımınsa bernadır adı
onlar bizim için çağırdı
yaşıyorum ikinci baharı

Cem Çağman

Alışamadım

toprağın suyu istemesi nasıl bilirmisin
kavrulur kurur çatlar orta yerinden
bende kavruldum kurudum çatladım
geceler boyu seni beklerken
gelmedin iki gözüm gelmedin
toprak suya kavuştu
ben sana kavuşamadım
su toprağa karıştıda
ben sensizliğe alışamadım

Cem Çağman

Anlayana

bazen içinde kalsın bırak
versene saça göre tarak
susarak konuş işine bak
başına patlıyor işte kabak

kim bilsin senin içini
yazı mı şiir mi biçimi
eğri ve doğru seçimi
bulsun da yesin k....

Cem Çağman

Arayacaksın

seninde mevsimin geçecek birgün
solacaksın aniden ne oldu diyeceksin
üstüne yılların ağırlığı çökecek o gün
arayacaksın çok arayacaksın beni

bense taze çiçekleri kokluyor olacağım
ben koklarken sen dahada solacaksın
kim bunlar diyeceksin neler oluyor
işte o gün dönüpte yüzüne bakmayacağım

Cem Çağman

Arı Balla

arı balla
yaprak dalla
deniz kumsalla
gönül senle ayrılmaz

arı bala
yaprak dala
deniz kumsala
gönül sana darılmaz

arı balı
yaprak dalı
deniz kumsalı
gönlüm seni sever

arı baldan
yaprak daldan
deniz kumsaldan
gönül senden kopamaz

Cem Çağman

Aşk Şarabı

aşkın şarabından bir yudum
felek çemberinden bir adım
yarın busesinden bir tadım
işte budur benimde hayatım

Cem Çağman

Ayrılık (rahmetli babamın anısına)

çok beklettin beni d nde gel artık
gönlüm seni gözlerimden soruyor
takvimden bir yaprak daha koparttık
bu gündemi sensiz ak am oluyor

ne olur bir haber g ndersen bana
verdiğin o süre çoktan doluyor
dayanamazdım bir yokluğuna
bıraktığın her şey öyle duruyor

halimi d   nde karar ver artık
sensiz geçen her gün bir yıl geliyor
unutma mazide neler bıraktık
deme o günler mazide kalıyor

her gün

sormayın derdimi söyleyemem
yazmaz oldu elimde kalem
vermesende uzaktan selam
a  kucağını bana bir gün

ne bah em kaldı nede korum
tüm sevenlerden soruyorum
bende sevgili arıyorum
barı alım ne olur bir gün

inanılmazmı yad ellere
hasret kaldım geçen günlere
b lb lde konmadı g llere
seninle ayrıldığımız gün

değil kader Allah yarattı
b ylemidir sevenin bahtı
g zya larım içime aktı
akıtma göz ya ımı hergün

Cem  ağman

Bana Benden Oldu Aldanışlarım

bana benden oldu aldanışlarım
yalan dñnyanın tadını hiç alamadım
ben iyiyim diyene gñvenıřlerim
beni bendenden etti anlayamadım

gñnlñm bir saraydı harabe oldu
aldığım darbeler bana dokundu
kendini toparlamanın zamanı geldi
yaralar iyileşir amma gñn akşam oldu

Cem ağman

Başbakana Mektup

Türkiyemin gündemi
safsatalarla doluyor
memur esnaf perişan
dostluklar kayboluyor

halkımız geçim derdinde
siyasiler seçim derdinde
kasap koyun derdinde
bir nesil kayboluyor

Ben Allahtan korkarım diyen başkan
oturduğun koltuk beterdir ateşten
koltuğun belki rahattır amma
seninde giyeceğin kefen bezden

bez ateşten korumaz insanı yanarsın
alevlerin içinde yanariken bakarsın
şu gençliğin sesini belki o zaman duyarsın
yetimin hakkını yiyen müslüman utansın

ettiğinizin farkındamısınız bilmem
bu günleri yazıyorum kafama silmem
dua yerine alıyorsam beddua
o koltukta bir saniye durmam

seviniyor çocuklar diploma aldık diye
kpss denen sistem bakanından hediye
her tarafı dökülmüş sistem bize bakiye
yaptığı bini geçti gideceğim kadiya

ne verilen soru var ne cevabı ortada
sınaya giren havale ediyor Allaha
aldığı havaleler birikiyor katında
sende sınavdasın arada bir hatırla

ikazı yapmış bize düşen vazife
haddini bildir artık şu yaramaz vezire
düzeltmezsen sistemi elin kolun bağlansın
yediğinde tokadı geç kalmış olmayasın

Cem Çağman

Bed - Dua

mutluluklar senin olsun
rüyalar bana yeter
yolun aydınlık olsun
sonunsa benden beter
dua da beddua hakkın senin
yaşada gör teker teker

Cem Çağman

Bekleyiş

bekliyorum
neyi beklediğimi bilmeden
belki seni
belki de içimdeki beni
kaç gece daha bilmem
nekadar sürer bu beklemem
ama bildiğim tek şey bekleğim
beklediğim bir şeyleri
neysen gel artık
kimsen yeter
hasretteyim keyfekeder
Çok karışığım yalvartmadan gel

Cem ağman

Bense Senden Beterim

senin bir derdin var
dinlerken ah çekiyorsun
ne zaman aşk desem
gözlerinin içi çöküyor
istersen anlat bana
rahatlarsın birazcık
anladım seviyorsun
dönde aynaya bak
söyle ne görüyorsun
sen perişan haldesin
bense senden beterim

Cem Çağman

Bilmesinler Söyleme

bilmesinler söyleme
taş basarım yarama
söylenecek kelime
boşuna hiç arama
sadece sen bil yeter
razıyım ben kadere
çıkılmıyorsun içimden
girmişsin ta derine

Cem Çağman

Bir Daha

bir daha sevmeyeceğim
tövbe ettim ben aşka
bin derdim vardır benim
hepside başka başka

Cem Çağman

Bir Dokunuş

sarı sarı saçların var
türlü türlü suçların var
hele birde yürek delen
zeytin gibi gözlerin var
can alıcı bakışların
yürek yakan sözlerin var
aklımı başımdan alan
yüreğimi parçalayan
dokunuşların yar

Cem Çağman

Bir resim (rahmetli babamın hatırasına)

boynu bükük hüzünlü resmin solmasın diye
görmek istemesem bile seni o halinle
biraktığın o resim bana senden hediye
beni üzme için bıraktığın belli o resmi
hüzünlü olarak boyun bükmüşsün
bakmayada doyamıyorum ben o resmine
çünkü ağlayıp gözyaşı dökmüşsün

Cem Çağman

Bu Sefer Yemeyeceğiz

dost düşman
hedef ben
tarif edilense
senmişsin
bilemedik
bizi faka bastırdılar
bizi bize astırdılar
birbirimizi kırdırdılar
yar bilemedik
yar topraktır bize
yorgan bayraktır bize
emaneti üstümüze
verdiler bilemedik
oylanan oyun aynı
replikler biraz farklı
daha öncede gördük filmi
şimdiden bildirelim dedik
ulumakla vatanmı sevilir
melemekle koyunmu güdülür
şimdi uyanık olmak günüdür
dostuda düşmanıda seçelim dedik

Cem Çağman

Çıkmışız Bir Uzun Sefere

çıkılmışız bir uzun sefere
yaşarız geceyi gündüzü
canımız sıkıldımı birşeye
sanırsız siyahı kan kırmızı

üzülünce denililir gözler
sevinince şenlenir yüzler
aşık gönül maşuku özler
buluşunca tükenir sözler

aradım dünya da cenneti
gezdim bütün memleketi
bu yollarda bir ömür geçti
ne çare ümitlerim tükendi

böyle sürer insanın hayatı
zaman gelip bitiyor takati
yaklaşıyor yolculuk saati
söndürelim tutuşan nefreti

hayat hem boş hemde kısa
yaşadım düştü size de hisse
insanoğlu kendini ah birbilse
kızamaz kimseye canı yansa

Cem Çağman

Dermanı Kalmadı

dermanı yoktu ki derdimin
arayпта bulsaydım onu
böylemi bitecekti
bu sevdanın da sonu
bana ümit veripte
çekip giden sensin bunu bil
şimdi derman bulsamda
dermansız olan sensin
artık aklından beni sil

Cem Çağman

Dertli Dörtlük

sigaramı dertlerimle çektim içime ay ışığım
kalbim çarpar elim titrer inan çok karışığım
bütün dertler benim olsada bir gün alışırım
sensizlik zor gülüm sana deliler gibi aşığım

Cem Çağman

Diyemem Ki

seni böyle severken
elveda diyememki
kollarımda kelepçem
merhaba diyememki

içerim kan ağlarken
yüzüne gülemem ki
sancıyla kıvranırken
yeniden sevememki

Cem Çağman

Dünya hali

sevgiler parayla satılıyor günümüzde
örnekleri üzer beşer yüzlercesi önümüzde
beş paralık kıymetleri yok gözümüzde
biz dönmedik durmaktayız sözümüzde.

Cem Çağman

Düşünce Denizi

düşünce denizinin fırtınalı havasında
çaresiz tenkne misali duruyor fotoğrafta
kimbilir neler kuruyor karışık kafasında
kafa patlatıyor mutlaka kendi kulvarında

bilirim ben gibidir dini de diyaneti de
bağlıdır tüm değerlere aldığı terbiyeyle
istememez ki kimseyi bıraksın zor durumda
kıyamam incitmeye çatlak olmasın onurunda

Cem Çağman

Gelmiyor

belki üç belkide dördüncü paket
içtim cigaramı geleceğim sabret
ev sıcak kış günü ne bu havadaki kasvet
bitmiyor işte bitmiyor çektiğim hasret

kalmadı ne gözümde ne dizimde derman
beklemezdim çıksaydı padişahdan ferman
körolasica gözler dayanacağın kadar dayan
gelmiyor işte gelmeyecekte hiçbir zaman

Cem Çağman

HapishaneGünleri (rahmetli babamın anısına)

kızılcaörende içtik rakıyı yedik kebabı
kasaba da verdik ağır ağır hesabı
kimidi bilmiyoruz bu işlerin sahabı
işte maceraya burdan başladık a dostlar

avrupadan geldik vatana izne
bizde uyduk şu cemilin sözüne
sana güveniyordum lan ikram
biber ektin sen gözümüze

kızılcaörene vardık kestiler seyisi
böyle olur insanların iyisi
her yerden çıkıyo şu tekkenin reisi
kaderi öyle imiş ona ne deyim

katı yayaylada süt ile viskiyi içtik
fereske hacıköyünden geçtik
sonunda hapishaneye düştük
kaderimiz böyle imiş kime ne deyim

savcımızda geldi nasihat eyledi
sabahleyin peynirli börek yaptıracağını söyledi
peyniride yokmuş ikramdan istedi
şansımız yokmuş kime ne diyek

ikram derki yaşıım kırkiki boyum bir seksen
ah ulan mesut ben nerelere gitsem
şu hakim ekremın ettiğini bir bilebilsem
hakimde düşmanmış kime ne deyim

sıtkı derki ben o viskiyi içmez olaydım
bozalsa rabamızda yolda kalaydım
ikramda ben hayırlısıyla evime varaydım
başımıza bu işlerde gelecekmiş a dostlar
mümşat ekrem arkadaşlar bizi yolda ektiler
kasabaya girince polisler bize silah çektiler
anladık ki cebimizdeki marka göz diktiler
ne yazıkki emekleri boşa çıktı dostlar

bizde uğradık bir hezimete
bir şeyler oldu şu azamete
dilekçesi ile başvurdu hükümete
hükümette bize bakmaz kime ne deyim

doktor murat geldi tansiyonunu ölçtü
arkadaşı mesut kendinden geçti
şu sıtkıda mümşatın holtasını kesti
hapishanede böyle imiş kime ne deyim

ibrahim derki nerde kaldı kulübüm
iflah olmam ben bu dertten ölürüm
bir daha düğüne gidersem yüzüme tükürün

düğünün günahı yok kime ne deyim

neyimize idi kızılcaörenin düğünü
dostlarımız üzülür düşmanlarımız öğünü
analarımız evde evlat diye döğünü
kaderimiz böyle imiş anne ne deyim

yedi arkadaş hapishanede düşünür
pertekli hilmide yemeğimizi pişirir
şu azamet ne yapacağını şaşırır
kaderimiz böyle imiş kime ne deyim

en sonunda çifte avukatlar geldiler
suçsuz olduğumuzu onlarda bildiler
tahliye dilekçesini elimize verdiler
bakalım sonuç ne olacak a dostlar

Cem Çağman

Hasret (rahmetli babamın anısına)

gittin gideli sanma unuttu
her günüm ağlamakla geçiyor
verdiğin sözler bana umuttu
bir ömürde beni böyle biçiyor

ayrılacak ta ben küsmedim sana
duyursam feryadımı cihana
gelecek dedim ben seni sorana
benim günlerimde böyle geçiyor

hep geçecekmi feleğin ahı
uykusuz ediyorum sabahı
affet sen işlediğim günahı
ettiğim dualarda geçmiyor

hasretine ben dayanamaz oldum
seni gelip gidenlere sordum
sanma derdinden uyku uyudum
geçen her yılda bizi içiyor

gelince su döksem ayağına
buseler kondursam dudağına
düşürdün beni feleğin ağına
günlerim hayalinle geçiyor

Cem Çağman

Hatıralar (rahmetli babamın anısına)

yalan oldu sözlerim hep yalan
hatıramızdır mazide kalan
sen değilmisin kalbimi çalan
geçen günlerle sende oyalan

nice yıllar ggeçsede aradan
bende biri değilim sıradan
kavuşturursa bir gün yaradan
sanki ben oldum seni aldatan

unutma sakın geçen günleri
meskenmi tuttun gurbet elleri
durmak bilmiyor gözüm selleri
durdurur belki birgün yaradan

karanlık gece olmuyor seher
buluşacaksak ahirette eğer
işte o zaman ölmeye değer
bu dünya yalancıymış meğer

yaşamak tatlıda ölmek mi zor
senki onu yaşayanlara sor
içimdeki ateş yanan o kor
bu derdi çeken candan bıkıyor

dağlar dayanmıyor çektiğim derde
bülbul sesi dinlerdik seherde
baykuşlar ötüyor şimdi seherde
ararım sevgilim neredesin nerde

Cem Çağman

Hatıralarda gerçek

düşünürken demin hayatımı
maziye daldım bir an
bodrum koylarında demir atıp
dibi yakınmış gibi görünen denizine takıldı gözüm
hey yaşadığını zanneden ölümler sizlere sözüm
insan yaşarken farketmeden hayatı nasıl ıskalar bilirmisiniz
aynı sizin gibi birde benim gibi
acı tatlı güzel kötü
geçer bir bütün hayat ellerinizin arasından
bir gün olur sabun gibi köpürür
o köpüğü bir an su gibi götürür
yolunuza her türlü su çıkar delisi dolusu
kahpesi merdi güzeli çirkini
seçemezsin bilemezsin kim kimdir
sen tek nenden dibi yakınmış gibi görünen denize bakıyorsundur
uzatsan elini çakıllara ulaşırım zannedersin
halbuki gerçek o dip çok derindir
ne zaman anlarsın biliyormusun o derini
dibe vurduğun zaman

Cem Çağman

Hayat

hayat ben seni böyle bilmedim
yirmiyedi yıl üstünden inmedim
sefa sürdüm seninle görmedim
onyıl sonra sana şimdi söyledim

on yılda ancak tanıdım seni
bin kere mutlu ettiysen beni
şu an yiyorum gerçek silleni
düşmanınız artık öyle bil beni

anladım artık böyleymiş meğer
bir kere sırtından indirsen eğer
kırk yıllık emek seninle beraber
unutulur hemen yanında gider

Cem Çağman

Her gecenin sabahı oluyor (rahmetli babamın anısına)

her gecenin sabahı oluyor
yaşı gözlerim yine doluyor
istemem gece olmasın sabah
nemli gözlerim onu arıyor

gündüzler değil geceler benim
beni de susturur mevla kerim
selamlar olsun sana sevgilim
akan göz yaşlarım durma bilmiyor

dayanamam gecenin rüyasına
bir elimde mum diğerinde kına
yakmaya geldim sevgilim sana
işte o rüyalara doyum olmuyor

geceler tatlı gündüzler acı
birbirimize olduk iki yabancı
sakın uyartma beni ey hancı
benim günlerim akşam olmuyor

Cem Çağman

Huzur Firarda

huzur firarda bugün
gönül zararda bugün
gözüm yollarda bugün
kalbim o yarda bugün

Cem Çağman

İçimden geldiği gibi

uyku tutmaz oldu gözlerim nedendir bilmem
rakı, şarap cinsini on yıl oldu içmem
sevemedim dünyayı sevsem vazgeçmem
uykusuz gecelerde yaşar giderim

dertliler dergahına girmişim ben bilmeden
anılarım depreşti yaşarım onları an be an
gönlüm sen birazda buralarda oyalan
yalan be bu dünya gerçekten yalan

derdimi anlatsam sayfalar yetmez
tükenmiş ümitlerim hiç farketmez
istediklerimi yapamadıktan sonra
yalan be bu dünya gerçekten yalan

sefasını eller sürmüş bizeyse artakalan
oturup dert yazmakmış ordan burdan
kafam karışık saçım gibi görüyorum aynadan
yalan dünya ben sıkıldım bu hayattan

serbest olsa oynamasam mızıklasam
geceleri bir oraya bir buraya turlamasam
kapansa gözlerim bir daha açamasam
yalan dünya imtihandayım biliyorum an be an

dilim var konuşamam söyleyemem
günah derim ayıp derim dertlenemem
içimden gelir olmaz derim aman derim
yalan dünya imtihandayım biliyorum an be an

ellerim tutmaz oldu gözlerim görmez
küçük kalbim sevmez oldu sevsede söylemez
derler içinde kıvranırdı inleneyemez naz edemez
yalan dünya imtihandayım biliyorum an be an

Cem Çağman

İlk Hece

işte şimdi hayatın tam ortasında
doğacak yeni günün gecesindeyim
ikiye ayrılan yolun tam karşısında
kararsızım hala ilk hecesindeyim

Cem Çağman

İstemem

derdime ortak istemem
tek başıma taşırım
öfkeme kapılmak istemem
tek başıma aşarım
artık seni de görmek istemem
tek başıma yaşarım
resmini de görmek istemem
ben yaramı kaşırım

Cem Çağman

İşte Böyle Seviyorum

bana öyle bir bakıyorsun
erimiş muma dönüyorum
arada bir yanıma geliyorsun
titreme nöbetine giriyorum
bazen de elimi tutuyorsun
kalbim duracak sanıyorum
hele birde birde gidiyorsun
zifiri karanlığa gömülüyorum
işte ben seni böyle seviyorum

Cem Çağman

Kader ne yapsın

dalmışım derinlere çıkamıyorum
gözlerim seni arıyor bulamıyorum
bağlandığımda kolay kopamıyorum
seni sevmelere doyamıyorum

alnımıza yazılan böyleymiş kader
doğmasa güneş olmasa seher
oraya yazdıkların doğruysa eğer
yıllarca beklemeye senin için değer

kaderin önüne geçmek ne mümkün
sevgiliyi iyilerden seçmek ne mümkün
bahtın karayılsa olacak acılı türkün
ben gibi memleketinde yaşarsın sürgün

şiiirlerde kadere hep vurulmuş
kadere kızıpta seven ne yapsın
dengini sevmeyen hep kovulmuş
kalbi söz dinlemeyen cem ne yapsın

en güzel aşklar gözlerde başlar
ellerin titrer yanar kavrulur tenler
aramaya başlar seven o gözler
kalbinden beynine akar değerli sözler

eli eline değse yakar tenini
bir dokunuşuyla eritir seni
kulağında çınlar ettiği sözler
onu görmek için fırsat ararsın

aynı şeyleri yaşarsın onun ardından
değişmeyen kanun bu aşk kitabından
sarılmak istersin hemen boynundan
ellerin titrer sesin kısılır beceremezsin

aşkı aşığı yaradan koymuş bu kanunu
söyleyemezsin sevdiğini düşünürsen sonunu
acabalar la geçirinsin kalan ömrünü
senin suçundur bu kader ne yapsın

Cem Çağman

Kadınım

seni soruyorum kendime ellerin ellerimde
ansızın bulmuştum seni ararken şişe diplerinde
zor oldu birleşmemiz yazılıymış kaderde
işte benim için kapanmıştı son perde

çok acılar çektim sen yokken hayatımda
varlığınla uyanmak gecenin sabahında
tatlı sözler nağmeler çınlıyor kulağımda
huzurluyum mutluyum sen varken yatağımda

dertlerim seninle diner kollarımda kadınım
cem arzu lar seni çatlasın düşmanlarım
kaderimsin kadınımsın her şeyimsin sen benim
limanımsın hasretimsin varmı bundan haberin

Cem Çağman

Kalbin Buz Tutmuş Senin

kış gününe benziyorsun
çok az görünüyorsun
kalbin buz tutmuş senin
buzdan bile soğuksun
ne olur yaza benzesen
hep yanımda kalsaydın
sıcığından erisem
kollarımla sarsaydım
baharada razıydım
ben soğuktan üşürken
sen beni ısıtsaydın

Cem Çağman

Kar Taneleri

kar taneleri düşüyor canım
sevgimizin üstüne
aşkımız artık üşüyor gülüm
görmek istemesende
günü güne ekleyip
baharı bekleyeceğim
sen beni terk etsende
ben seni hep seveceğim

Cem Çağman

Karmakarışık

karmakarışık bu gün başım
ruhumu yansıtmakta saçım
yazdıklarımda yoktur biçim
kalmadı kimseyle artık işim

ne anlayan var halimi ne soran
içimi yakıyor hala birçok yalan
etrafta dolaşırken sürüyle yılan
yorulan bu gönül banada kalan

Cem Çağman

Kendinden Kacak

bir gün beni ararsan
bulamazsın diyorum
ben artık k st m sana
seni terk ediyorum

sana ben ömür boyu
saadetler diliyorum
sen beni anlamadın
cezanı ben çekiyorum

kaç kez yeminler ettim
gidipte d nmeyece im
seni mazimle g md m
bir daha g rmeyece im

sen bana oldun tuzak
artık mutluluk çok uzak
beni sen  a ırmıştın
adındı kendindenka ak

senin kim olduğunu
tahmin ettim çabucak
belki de bir oyundu
beni sana ba layacak

Cem  a man

Kıralım Zincirleri

eskidendi can alan bakışın
çok değıştin farkındamısın
daha dün bile yanımdaydın
şimdi söyle karşımdamısın

ne oldu da birden bire
çektiriyorsun bana çile
yaptıkların hep kalbime
çektiriyor inan işkence

havalar mı etkiliyor seni
deli ediyor bu halin beni
sil artık gözümdeki nemi
kıralım ikimizde zincirleri

Cem Çağman

Kör.....!

ben yazmadım kaderimi
az daha geç doğsaydım
sensizlik yakıyor içerimi
sen eskiden neredeydin

taş olsaydı bu yürek erirdi
güneşinle filizlenir büyürdü
gölgen de huzur ile uyurdu
kör bile bu sevgiyi görürdü

ya sen körsün hemde sağır
koşarak gelirim ahbir çağır
mahvoluyorum bak ağırağır

.....

Cem Çağman

Kördüğüm

kuruyan topraklar çiseyle
suya doyarmı bilmem
bir kaç kaçamak bakışla
ben sana doyamadım

canım yanıyor meraktan
gördünmü benim gördüğümü
işler sarpa sarıyor gerçekten
kim çözer bu kördüğümü

Cem Çağman

Kur'an-Yüzük ve Sen

sensin sensin o işte karşımda duran
parmağımda yüzük var elimde Kur'an
bakıyorsun resminde elin başında
kahroluyorum mahvoluyorum anlasana

hangisine dayanırki bu kapanmaz yara
günlerim geçiyor sola sarara
vardığım hiç bir karara
katlanamıyorum budur manzara

inliyorum acıyla kaçıyor uykum
anlattım işte budur benimde öyküm
söyleyin ne olur bir çare Allah aşkına
doyamadım ben hala o fotoğrafa

kahretsin.....!

Cem Çağman

Madı Ki

kime canım dedim de
canımı yakmadı ki
kime bacım dedim de
başımı yakmadı ki
kime omuz verdim de
başıma çıkmadı ki

Cem Çağman

Rüyalar (rahmetli babamın anısına)

görsem düşümde inanmam
o yalan sözlere kanmam
seni kaybettim bulamam
gerçekmidir rüyalar

yetmezmi çektiğim çile
yaptıkların hep bile bile
oldun benimle el ele
yalancımı o rüyalar

beraberdik sanki gece
bana gelmişsin gizlice
yeminler ettin yüzlerce
inanılmaz o rüyalar

bende inandım hep sözüne
sevgilim diye yüzüne
baktımki ela gözüne
inanılmaz o rüyalar

sevgilim dedinde bana
kucağımı açtım sana
tanrım sen acı kuluna
gerçek olmazmı rüyalar

öptüm seni yanağından
kokladım gül dudağından
çıktım feleğin ağından
yalanmıydı o rüyalar

aylar seneler geçti dönmeyecekmisin
yaradanla mukavelenmi var ölmeyecekmisin
eğer ediyorsan beni merak
hasret çekiyorum sen kendi zevkine alemine bak

zannetme sana bu dünya baki kalacak
kaçtın sen benden hep köşe bucak
öpüp kokladığım o tatlı tenlerin
ellerin ellerinde birgün toprak olacak

Cem Çağman

Rüzgar Ol Gel

rüzgar olda gel bana
erisin buzdan bağlarım
dereler şöyle dursun
ırmaklar kadar çağlarım

güneş ol gel üzerime doğ benim
ısıt donmuş kalbimi
ferhat dele dursun
dağları da birbirine bağlarım

Cem Çağman

Sabır (Rahmetli babamın anısına)

sabır ver tanrım yada selamet
insanoğlu olurmu muhanet
yeter artık ettiğin ihanet
nedir bu senden çektığım çile

bu yaptıkların hep bile bile
ufak bir fırsatım geçse eline
düşüyoruz elalemin diline
inanmıyorum yalan yemine

yetiyor artık sabrım kalmadı
felekte böyle sille vurmadı
dost görünüp düşman olmadı
kader beni de böyle bağladı

yapmacık hareketine kandım
bir zamanda böyle oyalandım
yaptıklarının farkına vardım
meğer ben seni bir insan sandım

her fırsatımı ganimet bilme
arkamdan atıp yüzüme gülme
muhtaç olursam ekmekte verme
verdiğin nimetten usandım

gece değilmi gündüzün dengi
eğer böyle alıyorsan zevki
bozmaya hakkın yok bu ahengi
canımdan değil senden usandım

böyle yapmasan kendini bilsen
kıymeti olmaz canımı versem
mezarımın baş ucuna gelsen
kabirden değil senden usandım

Cem Çağman

Sandım

gidince dönmüyor geri
unutuyor verdiği sözleri
ne zaman gitse biryere
bırakmıyor onu dostları

biliyordum onun huyunu
verdiği sözlere kandım
kapı her çalınca o sandım
herkesten çok kıskandım

onbin tembihle yolladım
gidince çabuk döndedim
zaman geçmek bilmiyor
beklemekten de usandım

Cem Çağman

Sayfalara Sışmaz

sayfalara sışmaz ki yazsam derdimi
yedi bitirdi beni mahvetti ahengimi
gönlüme sışmayan fışkıran bu sevgimi
koyamadım biryere bulamadım dengini

Cem ağman

Saygılarımla

ruhumu kararttın tavırlarınla
ömrüm tükendi hayır larınla
bitmek bilmez o yarınlarınla
elveda canım saygılarım la

Cem Çağman

Selam (Rahmetli babamın anısına)

verdiğin sözler olmadı gerçek
hasretin bilmem nerde bitecek
diyorsan ki mahşere sürececek
beklerim bir gün oda gelecek

resmini bari gönderde bana
o resmin senden hatıra kalsın
benim hatıram mazımız sana
mazide kalan günler utansın

her gün resmine ben baka baka
benim ecelimde erken gelecek
isteme sakın resmi geriye
çünkü resmin koynumda gidecek

vasiyet ettim yakınlarıma
ölünce resmini koyun koynuma
günahı varsa benim boynuma
mezarda resmin teselli edecek

Cem Çağman

Sen!

sen dilim de şarkısın
kalbimde ki sancısın
damarımdan akarsın
gönül nasıl yanmasın

derde dermansın
katlime fermansın
gönlüme sultansın
kimseler bilmesin

söyleyemem kimseye
karar verdim ölmeye
enson durakta inmeye
derdim le inleye inleye

Cem Çağman

Sende Mi?

sende mi katıldın rüküşlük partisine
oysa nede hoştun sade güzelliğinle
önce ruhun önemli saçındaki boya ne
seni öyle sevmiştim saçlarınıdı kestane

üzülmeni istemem sen böylede güzelsin
benim için önemli herkesten çok özelsin
içimden geçenleri sana bu şiir söylesin
sen benim vazgeçemediğim türbemsin

Cem Çağman

Seni Yaşıyorum

madem bana kızgındın acımadın
kendine ettiğın eziyet neden
ben şimdi hem kendime
hem sana acıyorum
sen beni terketmedin cehenneme bıraktın
yaşarken çekiyorum ahiret azabını
madem gittin bari mutlu olsaydın
ben kendi acımla beraber seni de yaşıyorum

Cem Çağman

Senin Yerine

senin yerine düşündüm
ben sen olsaydım dün
suratına tükürürdüm
belki sende tükürdün

ben farketmedim belkide
görmedim tükürdüğünde
belki gizliydi bir hareketinde
görseydim sürünürdüm yerlerde

anlıyorsun değılmi bu olanları
duyuluyor artık ayrılık çanları
içimden sel olup akan kanları
gör de anla artık yazılanları

Cem Çağman

Sessiz Garip

sessiz garip bir köşede
hayal kurar arada sırada
çaresizliğime çare arar
öylece dururum masada

düşünmek büyük işkence
kahr ederken olan bitene
tutuyorum tek tek çetere
alırım hesabı günü gelince

düşürürsem bir punduna
uykusuz gecelerim adına
bırakmam hesabı yarına
bakarım seninde tadına

Cem Çağman

Sitem (Rahmetli babamın anısına)

yine sonbahar geldi geçti bu yaz
simsiyah saçlarım olmuş bembeyaz
nedir sendeki bu işve bu naz
kaderin cilvesi böylemi dersin

ne baharı bildim nede bu yazı
bir elimde mızrak bir elimde sazı
vursamda çıkmaz telin avazı
bu yazda böyle geçermi dersin

feleğin vurduğu hep yenilirmiş
istersen sofı ol istersen derviş
dünyaya gelenler bir gün gidermiş
buda tabiatın kanunumu dersin

bu nasıl yaşamak bu nasıl dünya
diller dökmüşler mecnunla leyla
bütün hayallerim olursa rüya
kara bahtım bir gün gülermi dersin

dertleri bitmezmiş çileli kulun
beni benden değil bilenden sorun
birde uğursuza düşerse yolun
kaderim böylece gidermi dersin

acımazmı felek dertli kuluna
canımı verdim onun yoluna
cevap vermezler benim soruma
bu sualde cevapsız kalırmı dersin

gülmenin zevki çok ağlamak acı
dostlarımda oldu bana yabancı
kalbime giren o çekilmez sancı
bir gün gelecek dururmu dersin

şu kara talihim gülsede bir gün
sanki bu dünyaya gelmişim sürgün
dağılsa saçlarım çözülsün örgüm
çektiğim çileler doldumu dersin

rabbin selamıdır alınmazmı
maziler unutulur sorulmazmı
benim derdime çare bulunmazmı
çek bu derdi sana azmıdır dersin

efsanemidirki ferhatla şirin
söylemem çünkü yaram çok derin
istersemki bana dünyayı verin
gülmeyen talihim gülermi dersin

azrail isterse kapıma gelsin
felekte varsın muradına ersin

dostlarım ağlasın düşmanlarım gülsün
buda kaderimin şuçumu dersin

sensiz dünyanın zevki yok nede tadı
bir zaman taşırdık aynı soyadı
kader benide böyle boyadı
bu boyalar bir gün çıkarmı dersin

yine nemlenmiş o kara gözler
ettiğin yeminler verdiği sözler
çıkıyor sinemde açtığın izler
o izler mazide kalırmı dersin

sevenlerde bu hasreti çekermi
insan sevdiğine böyle küsermi
benim talihimde bir gün gülermi
gülmeyen talihim gülermi dersin

uyurum sevgilim ben mahşere dek
arıda bal yapmaz olmazsa petek
bu yazdıklarımın hepsi gerçek
acep inanmayan olurmu dersin

saçların beyaz olsa geçsede bu yaz
istersen işve eyle istersen naz
dillerim dönmese olsamda ahlaz
ömrümde böylece geçermi dersin

okuyun şiirimi ben ölünce
buluşur elbet o gün gelince
neler yaratılmış yüceden yüce
bu günler mahşerde olurmu dersin

Cem Çağman

Son (rahmetli babamın anısına)

geri gelmiyor bu dünyadan giden
kimi ipek gömlek giyer kimisi kefen
herşeyin bir şanslısı var bir şanssız
banaysa düşen sarıldığım kefen

son bahara diyorlarki hazan
kimimiz ağladık kimimiz güldük bir zaman
derdi çok ki bu dörtlükleri yazan
sarılacağım o kefene bilmem ne zaman

kefenim tenimden önce çürüyecek
açmayın kabrimi sanmayın geri dirilecek
yalancı dünyada değil orada cevap verilecek
Allahın kötü kuluyum belki beni affedecek

ezanlarım okunsa verseler sela
başımdan kalktı dersiniz püsküllü bela
kına yak eline vasiyetim sana
kurban olurum ben beni yaradana

Cem Çağman

Ümit (rahmetli babamın anısına)

çaresiz şu gönlüm mazide dolu
dileğim tanrıdan sabrını versin
yakında gelse hasretin sonu
sabrım kalmadı buna ne dersin

kucağımı açtım bekliyor seni
gözyaşlarımı gelince silersin
ne olur daha bekletme beni
bağırma taş bağlar öyle gidersin

geçsede aradan bu uzun yıllar
sen eskisi gibi yine güzelsin
mazide kalıyor tatlı anılar
gelde bir gün anımız tazelensin

geçen günler geri gelirmi
kuruyan ağaçlar meyve verirmi
rüyada görsem razıyım
uykusuz gözlerim rüya görürmü

Cem Çağman

Üzereyim

zaman geçmek bilmiyor
delirmek üzereyim
yarım gelmek bilmiyor
ben gitmek üzereyim
belki o bunu bilmiyor
bildirmek üzereyim

Cem Çağman

Yaktım Bütün Hayalleri

yaktım bütün hayalleri
bu gece ben kül oldu
öyle can çekiştiler ki
külünden bülbül doğdu

yıktım bütün değerleri
bu gece ben dün oldu
öyle boyun büktüler ki
bir daha son son oldu

Cem Çağman

Yalan Yılan

yalan yılan ortada kalan
hakim ol hayatını yargıla
gerçekleri bir bir sırayla
alt alta yaz tek tek topla

dostuna torpil geçmeden
iyiyi kötüyü hiç seçmeden
gerçekler den kaçmadan
ortalığada pek saçmadan

yap dürüstçe hesabını
hesapla karını zararını
al eline incele faturanı
not al bir yere artanını

gör bak haline toparlan
ölüp gidiyor sırası gelen
ayna oldum hayatımdan
yalan yılan ortada kalan

Cem Çağman

Yarım kalmış dörtlükler (rahmetli babamın anısına)

tüm acılarımı içime attım
zannetme gece gündüz hasretinle yandım
geri döner diye bekleme beni
ben o sayfayı çoktan kapattım
*

benim senden beklediğim sadece insanlık
başka bir şey istemiyorum artık
ikimizin yaşıda birhayli yaklaştı
devam ederse huyların bana karşı
sonumuz yine karanlık
seni çocuk gibi avuttum nuriye
beni kendinden soğuttun nuriye
beni uykudan uyartma sakın
önümüze değil sonumuza bakın
onada sen bir karar ver nuriye
*

unut unut beni unutta desen
unutamam seni bir gün gelersen
maziide kalıyor geçen o günler
acırmısın bana bir gün ölürsem

takarsam başıma o kara tacı
yaşamak tatlıda ölmekmi acı
birbirimize olmuşuz iki yabancı
selam ver mahşerde beni görürsen

yorgun adımlarla geçtin kapımdan
bir kere bana dönüp bakmadın
gül dolu balkonun parmaklığından
bir demet gülde atmadın

sahilde dalgalar vururken kuma
masum bir bakışla girdin uykuma
yıllar boyu yanan hasta ruhuma
bir tebessüm edipte neşe katmadın

geçen her acı günümüz ömürden gidiyor
bıraktığın resimde beni kahrediyor
çünkü çok güzeldin benziyordun huriye
istersen o resimde bendel al nuriye

içimden çıkmayan acı bir sorusun
tanrım sade seni değil cümlemizi korusun
sen yaradanın ilahi bir nurusun
bırakın çiçekleri dallarında kurusun

rahmetli babam Mümşat Çağman tarafından yazılmış dörtlükler

Cem Çağman

Yeter.....!

yeter ektirdiğin azap
bak da gr eserini
yaktın bütün bedenimi
kavrulmuş dala döndüm

ne rüyalar nede gerçek
bana huzur vermeyecek
bak ömür bitti bitecek
kurumuş gle döndüm

oyunundan bıktım artık
götürsen cennete bile
yeter çektiğim ile
erimiş muma döndüm

Cem ağman

Yetmiyor Çektiklerim

yetmiyor çektiklerim
yokmudur çekilecek dert bana
büyümez diktiklerim
derdin varsa al getir sat bana
gamsızdır sevdiklerim
neylesin dertli saz söz bana

Cem Çağman

Yurdeğer e ağıt (Rahmetli babamın anısına)

vermedin yalancı dünyaya değer
seni sevenler oradada sever
hasret kaldıysan ahirete eğer
kavuştun şimdi ey yurdeğer

bir yıl önce gitti rahmetli peder
uyumazdın gece ederdin seher
gülmemişse sana gülmeyen kader
rahat et mezarda ey yurdeğer

neler yazsam bilmem mezar taşına
genç yaşta ölmek gitti hoşuna
bir acıda sen bıraktın başıma
benden de selam götür yurdeğer

Cem Çağman

Zaman

yıl ay ay gün kadar
zaman hızla akıyor
hızla geçen saatler
yüregimden yakıyor

Cem Çağman